

mende ægtefælle alene i kraft af sin højere alder har boet flere år i sit hjemland, end den herboende ægtefælle har boet her i Danmark.

Ved vurderingen af den herboendes ophold i ægtefællens hjemland skal der tages hensyn til, om opholdet skyldes en arbejdsmæssig udstationering i forbindelse med ansættelse hos de danske myndigheder, internationale organisationer o.l. eller hos en dansk virksomhed. Er dette tilfældet, indgår opholdet i ægtefællens hjemland ikke med samme vægt i afvejningen, som hvis der er tale om et ophold, der ikke har en sådan begrundelse.

Herudover skal der foretages en afvejning af ægtefællernes *familiemæssige bånd* til Danmark set i forhold til ægtefællernes familiemæssige bånd til den tilkommende ægtefælles hjemland. Som anført i regeringens udlændingeudspil af 17. januar 2002, jf. herved lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 1, vil det i praksis betyde, at der i mange tilfælde, hvor en af eller begge den herboendes forældre er kommet hertil fra det samme land som den tilkommende ægtefælle, vil være sådanne familiemæssige bånd til dette land også for den herboende, at tilknytningskravet ikke vil være opfyldt. Det bemærkes i den forbindelse, at det forhold, at en af eller begge den herboendes forældre er kommet hertil fra det samme land som den tilkommende ægtefælle, ikke i sig selv kan tillægges betydning ved afvejningen. Det er således alene den herboendes egne familiemæssige bånd til Danmark henholdsvis ægtefællens hjemland, der skal indgå i afvejningen. Tilsvarende gælder for så vidt angår den tilkommende ægtefælle.

Samtidig vil det dog skulle tillægges betydelig vægt, hvis f.eks. den herboende her i landet har forældremyndighed eller samværsret over mindreårige børn bosiddende i Danmark. Der vil i den forbindelse skulle lægges betydelig vægt på, om der er fastsat og rent faktisk udøves normalsamvær. Normalsamvær er ifølge oplysninger fra Civilretsdirektoratet typisk hver anden weekend fra fredag eftermiddag til søndag eftermiddag eller et omfang svarende hertil. Herudover fastsættes der typisk samvær én hverdag hver anden uge. For helt små børn er samværet dog af kortere varighed.

Der skal endvidere foretages en afvejning af ægtefællernes *sproglige færdigheder*, herunder om den herboende taler dansk, om ægtefællerne taler det sprog, som tales i ægtefællens hjemland, og om ægtefællen taler dansk.

Endelig skal der foretages en afvejning af ægtefællernes *uddannelses- eller arbejdsmæssige tilknytning* til Danmark eller et andet land. Det vil således – i sam-

menhæng med de øvrige elementer – skulle tillægges en vis betydning, om den herboende f.eks. har opnået og fortsat har en fast og stabil tilknytning til det danske arbejdsmarked samt på tilknytningens karakter. Der henvises i øvrigt til det ovenfor anførte vedrørende arbejdsmæssig udstationering i forbindelse med ansættelse hos de danske myndigheder, internationale organisationer o.l. eller hos en dansk virksomhed i udlandet.

Har begge ægtefæller et andet hjemland end Danmark, men er der ikke tale om det samme hjemland, vil den herboendes tilknytning til Danmark ofte kunne være tilstrækkelig til, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark må anses for større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land. Dette vil dog efter en konkret vurdering ikke være tilfældet, hvis den herboende har personlig og/eller kulturel tilknytning til det land, hvortil ansøgeren har overvejende tilknytning, eller hvis den herboende kun har opholdt sig i Danmark i forholdsvis få år.

Som nævnt i lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 7.2., skal de foreslåede betingelser for opnåelse af ægtefællesammenføring ses i sammenhæng, og betingelserne vil på den baggrund kunne virke indbyrdes uafhængigt af hinanden. Som eksempel herpå kan nævnes et tilfælde, hvor en herboende ung pige under 24 år bl.a. som følge af pres fra forældrene rejser til ægtefællens hjemland for at etablere et familieliv og vente dér, til begge ægtefæller er fyldt 24 år og dermed opfylder alderskravet for at opnå ægtefællesammenføring her i landet, jf. herved den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 1. I et sådant tilfælde vil tilknytningskravet kunne indebære, at der ved en senere ansøgning om ægtefællesammenføring meddeles afslag, selvom alderskravet nu er opfyldt. Det forhold, at den pågældende har opholdt sig flere år i ægtefællens hjemland og eventuelt fået børn dér, vil således kunne betyde, at ægteparret må anses for at have nærmere tilknytning til ægtefællens hjemland end til Danmark.

Der vil i visse tilfælde kunne være ganske særlige grunde, der taler for, at der skal tillades ægtefællesammenføring her i landet, selvom ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark ikke er størst. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis ægtefællerne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold, jf. herved lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 7.6. Som eksempel kan nævnes en herboende person med opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, der inden udrejsen var gift med en person fra sit hjemland, og som ikke